

Nedělní bohoslužby v okolních farnostech

Babice	10 ³⁰
Biskupice	8 ⁰⁰
Budkov	11 ¹⁵
Blížkovice	10 ³⁰
Čáslavice	9 ³⁰
Častohostice	7 ³⁰
Domamil	18 ³⁰ sobota červenec-září, 7 ³⁰ duben-červen, 9 ⁰⁰ leden-březen, 10 ³⁰ říjen-prosinec
Horní Újezd	10 ³⁰
Hrotovice	9 ³⁰
Jakubov	7 ³⁰
Krhov	11 ⁰⁰
Lipník u Hrotovic	10 ³⁰
Litohoř	9 ⁰⁰
Lukov	9 ⁰⁰
Martínkov	18 ³⁰ sobota duben-červen, 7 ³⁰ červenec-září, 9 ⁰⁰ říjen-prosinec, 10 ³⁰ leden-březen
Moravské Budějovice	7 ³⁰ , 10 ³⁰ 9 ⁰⁰ klášter
Myslibořice	9 ³⁰
Nové Syrovice	9 ⁰⁰
Radkovice	9 ³⁰
Rokytnice nad Rokytnou	8 ⁰⁰
Šebkovice	17 ³⁰ sobota
Třebíč	7 ³⁰ , 9 ⁰⁰ Jejkov 7 ⁵⁵ , 10 ³⁵ , 18 ⁰⁰ město - sv. Martin 7 ⁰⁰ , 10 ⁰⁰ zámek
Valeč	8 ⁰⁰
Velký Újezd	9 ⁴⁵

Informační letáček farnosti Jaroměřice nad Rokytnou

Redakční rada : P. Jan Kovář, telefon: 736523628

Jan Vlček, e-mail: j-vlcek@centrum.cz, telefon: 776303384

Miroslava Prokopová, e-mail: Mirka.Prokop@seznam.cz, telefon: 724510727

Marie Vorlíčková, e-mail: marie.vorlickova@centrum.cz, telefon: 605720952

Jana Kopečková, e-mail: Honzik.Kopeckova@seznam.cz, telefon: 777014575

JSMĚ NA WEBU!

WWW.FARNOSTJAROMERICE.CZ

Pánu žní

*/Do klasů se položilo
slunce úsměvu a ruce naše jako
ruce milionů se hledají/ Otokar Březina*

Slunce úsměvu!
S dozrávajícím časem
zrají i klasy našich životů.
Díky za žírnou záplavu
tvého světla a tepla,
vstřebanou buňkami organismu.

Přicházíš, Pane,
a kose tvého slova
se nebráníme.

Na řádcích máš nás,
klasy s'atát,
na řádcích jako verše
a je to naše nejpravdivější báseň.

A ruce naše
jako ruce milionů se hledají
s tolika světy
s tolika vesmíry
s tolika láskami
v každém člověku.

Tak ve svých mlýnech
nás teď smel
pro slova a světla svého chléb.

František Trtílek (D)otazníky, Sursum 2005

Kalendář:

- **13.9. v 19 hod.** v Lidovém domě setkání MM
- **11.9., 25.9. od 10³⁰ hod.** chvály, pak mše svatá v doprovodu kytar
- **18.9.** bude dopolední mše svatě sloužit 1. misionář P. Jan Rychter
- **Od 1.10.** budou večerní boboslužby v 18 hod.
- **2.10. v 7³⁰ mše svatá** za farníky z Blatnice
- **9.10. v 11 hod.** posvícenská mše sv. v Ohrazenicích
- **16.-22.10.** lidové misie
- **23.10. v 11 hod.** posvícenská mše svatá v Ratibořicích

Mimo naši farnost:

- **15.-16.9.** v Třebíči BENE-DIKTINI život, historie, současnost
- **18.9.** Farní den farnosti Třebíč-město u Kostelíčka
- **16.-18.9.** ve Znojmě - Hradčisti Mezinárodní setkání
- **30.9.-1.10.** ve Starči odpočinkové setkání pro ženy

Milí farníci,

doba přípravy na naše lidové misie je rozhodující pro to, aby tato naše snaha přinesla ovoce. Jako se Pán Ježíš připravoval na svou veřejnou činnost modlitbou a postem, tak jsme k tomu naléhavě vybízení také my. Nelze jistě jen tak překlenout šedesát let od doby, kdy v naší farnosti misie chyběly, doby, kdy církev byla vystavena útlaku ze strany ateistického státu, kdy se věřící a především svou víru praktikující stávali občany druhého řádu a církev menší se skupinou určenou k zániku.

Devastace duší se projevila i po čtyřiceti letech temna, kdy je v obyčejných lidech i u lidí na vedoucích místech strach, obavy z toho, co řeknou lidé kolem, strach z kříže, který provokuje, protože připomíná lásku Boha, na kterou je každý vybízen odpovědět. Lidé si na pohřbu dávají zahrát písně Michala Tučného, kde zaznívá slova „tam u nebeských bran“, protože je v nich touha po něčem, v co sice nevěří, ale jejich srdce a duše volá a touží, ale je udušeno neznalostí Boha a nepřijetím jeho nekonečné lásky a milosrdenství. Lze druhým i sobě přiblížit to, co by zapálilo srdce a nezůstalo jako doutnající zbytek, který na sebe upozorňuje spíš nepřijemným dýmem než teplým jasným plamenem, jenž přináší radost a užitek?

Když se spisovatel F. M. Dostojevskij po nezdařeném atentátu na cara dostal do vězení, vyznává, že Bible byla v tomto pekelném prostředí jeho jediným pokladem a útěchou. V jednom ze svých dopisů píše toto vyznání víry: „Věřím, že není nic krásnějšího, nic hlubšího, dražšího, moudřejšího, statečnějšího a dokonalejšího než je Kristus“. Ve svých zápisích poznamenává: „Pokud nás nevede Kristus a víra, bez přestání bloudíme. Když odeženeme Krista, lidský duch může dojít k nejděsivějším důsledkům ... Západ ztratil Krista, jen proto hyne, jen proto ...“

Snad nyní víc než kdy jindy byly vytvořeny nezbytné předpoklady k tomu, aby křesťanská menšina v nekřesťanském národě mohla plnit své nezastupitelné poslání, tj. poslání misijní – ukazovat křesťanské hodnoty. To jistě neznamená říkat, co člověk smí nebo nesmí, ale ukazovat cestu ke kořenům, které mají trvalou hodnotu. To, že bez Boha a víry člověk strádá, ztrácí pevný bod a schopnost orientovat se v současném chaotickém světě. Nést poselství Kristova evangelia, že Bůh žije a jedná, že v něm můžeme najít nenahraditelnou pomoc a naději pro člověka i v tomto tisíciletí. Budeme na toto poslání, které je nám svěřeno stačit? Praktikujících křesťanů je 5 - 7 %. Jeden farář prohlásil: „Máme svobodu, ale nikdo nás

„V ROHU MAP Z 15.
STOLETÍ BÝVÁ PRAZDNÝ
PROSTOR BEZ TVARU
A JMÉNA, KDE JSOU
NAPSÁNA TŘI SLOVA:
HIC SUN LEONES.
ONEN TEMNÝ KOUT
JE I V ČLOVĚKU.
VÁŠNĚ OBCHÁZEJÍ
A BOUŘÍ KDESI V NÁS,
A V TOMTO TEMNÉM
PROSTORU DUŠE LZE
OPRÁVNĚNĚ ŘÍCI:
ZDE JSOU LVI.“
F. M. DOSTOJEVSKIJ

Dřív si blbec přinejménším jednou za rok uvědomil, že je blbec, ale dneska ani nápad.

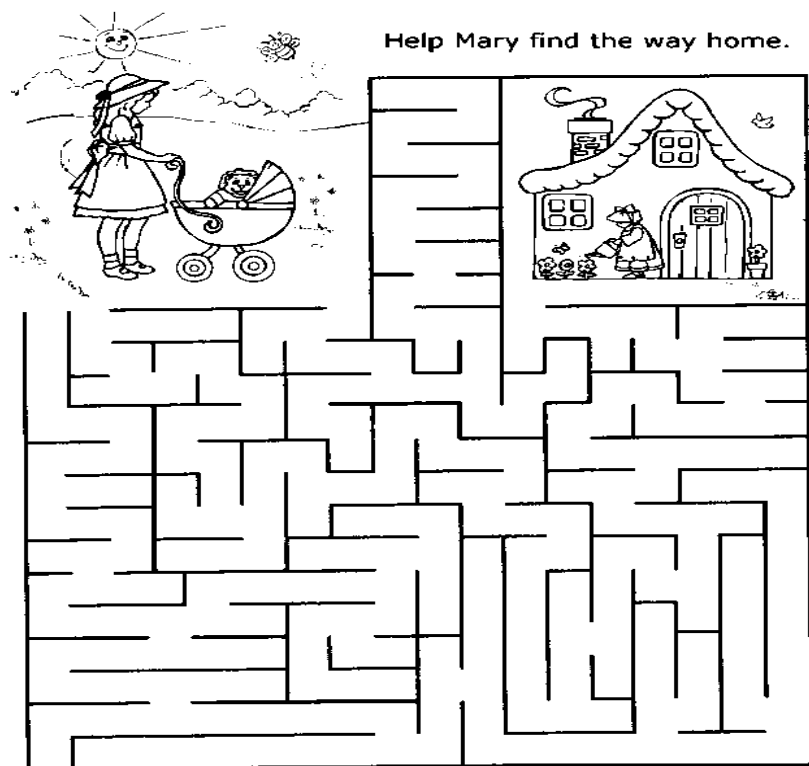
F. M. Dostojevskij

Pořad bohoslužeb

Den	Liturgická oslava	Čas	Bohoslužby
neděle 11.9.	24. neděle v mezidobí	7 ³⁰	za farníky z Dolních Lažan
		11 ⁰⁰	za Helenu Pavelkovou, manžela a dvoje rodiče
		19 ⁰⁰	za Františka Kopuníka, manželku, dvoje rodiče a duše v očistci
pondělí 12.9.	sv. Quido/ Jména Panny Marie	19 ⁰⁰	za zemřelé rodiče, prarodiče a rodinu Plockovu
úterý 13.9.	sv. Jan Zlatoustý	19 ⁰⁰	za Jiřího Šimečka, dvoje rodiče a duše v očistci
středa 14.9.	Svátek Povýšení sv. kříže	17 ³⁰	za Josefa Noska a vnuka Jaroslava
čtvrtek 15.9.	Panna Maria Bo- lestná	19 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 16.9.	sv. Ludmila	19 ⁰⁰	za rodinu Vojtěcha Česneka
sobota 17.9.	sv. Kornélius a Cypri- án / sv. Bellamin	19 ⁰⁰	za rodinu Hlochovu a Čechovu
neděle 18.9.	25. neděle v mezidobí	7 ³⁰	za farníky z Popovic
		11 ⁰⁰	za manžele Dubských, jejich rodiče, dceru, vnučku a duše v očistci
		19 ⁰⁰	za rodinu Reslovu, Tomanovu a Chocholoušovu
pondělí 19.9.	sv. Januáriu	19 ⁰⁰	za rodiče a prarodiče Křištofovy, Smutných a duše v očistci
úterý 20.9.	sv. Ondřej, Pavel a druhové	19 ⁰⁰	za Bohumila Krátkého, bratra a rodiče
středa 21.9.	Svátek sv. Matouše	17 ³⁰	za živou a zemřelou rodinu Krejcarovu
čtvrtek 22.9.	sv. Mořic a druhové	19 ⁰⁰	za kněžská a řeholní povolání
pátek 23.9.	sv. Konstanc z Ankony, sv. Pio z Pietrelciny	19 ⁰⁰	za rodinu Dobešovu, Pánkovu a přízeň
sobota 24.9.	sv. Gerard (Jaromír)	19 ⁰⁰	za Julii a Karla Vorlíčkovy, syna Karla a dvoje rodiče
neděle 25.9.	26. neděle v mezidobí	7 ³⁰	za farníky ze Štěpánovic
		11 ⁰⁰	za Denisu Krajcovou a zemřelou přízeň
		19 ⁰⁰	za rodinu Nesnídalovu a Křištofovu

Něco pro malé i větší

Pomoz Marušce najít cestu domů.

Reklama

Jakob Finkelstein si otevírá obchod. Na výlohu napíše velkými písmeny: **Zde každý den v prodeji čerstvé ryby.** Přijde ho navštívit přítel Leo. Hned u dveří říká: „Víš, myslím, že je zbytečné psát, že prodáváš čerstvé ryby. Jaké jiné bys měl prodávat?“ „Máš pravdu,“ souhlasí Jakob a jde smazat slovo „čerstvé“. Za chvíli jde kolem přítel Šmuel: „Já ti nevím, Jakobe, proč píšeš, že ty ryby prodáváš „zde“. Je přece jasné, že je budeš prodávat v tomhle obchodě.“ Jakob přikývne a smaže slovo „zde“. Ještě stojí u výlohy, když jde kolem Manuel. „Jakobe, proč jsi sem napsal, že máš ryby „v prodeji“? Každěho přece napadne, že je nebudeš dávat zadarmo!“ „Máš pravdu, Manueli...“ Ještě má hadr v ruce, když jde kolem Mojše: „Víš, Jakobe, nic mi do toho není, ale proč sis na výlohu napsal „ryby každý den“? Kdybys je každý den neměl, co by u tebe zákazníci kupovali?“ „Máš pravdu, je to směšné, hned to smažu.“ Abram vidí, jak Jakob leští sklo kolem slova „ryby“: „Jakobe, jsi si opravdu jistý, že si musíš na výlohu psát slovo „ryby“? Vždyť ten smrad je cítit až na druhý konec ulice!“

Třistakrát z židovského humoru, Portál 2003

Liturgické texty

24. neděle v mezidobí

1. čtení: Sir 27, 33-28, 9

2. čtení: Řím 14, 7-9

Evangelium: Mt 18, 21-35

25. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 55,6-9

2. čtení: Flp 1,20c-24.27a

Evangelium: Mt 20,1-16a

26. neděle v mezidobí

1. čtení: Ez 18,25-28

2. čtení: Flp 2,1-11

Evangelium: Mt 21,28-32

neposlouchá“. Narážíme na neprostopnou bariéru nezájmu. Máme rezignovat? Máme dost odvahy, vytrvalosti a vynalézavosti oslovit dnešního člověka propadlého konzumu, který žije bez Boha, naděje, planě? Je naše snaha ukazovat na Krista jen zoufalý pokus, nebo je spojena s vírou v Boží moc, a že kříž s tím spojený doplňuje plně Kristovy útrapy? Jonáš nás vyzývá: „Nebojte se já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.“

Děkuji všem, kteří se v modlitbě a službě do šíření Božího království zapojují

P. Jan

Patron misíí

Blahoslavený papež Jan Pavel II. je apoštol dnešní doby, hlásal víru všem lidem různých vyznání, kultur, všech barev pleti, věřícím i nevěřícím. Jeho slova „*Nebojte se, netřeba se bát*“ vyjadřuje jeho poselství i dnes, v době, kdy „*síla Kristova kříže a jeho zmrtvýchvstání je větší než jakékoli zlo, kterého by se lidé mohli nebo museli bát.*“

Dokázal se omluvit za chyby, kterých se církev dopustila v dřívější době. Je osobou známou i nevěřícím.

Vyjádření navrhovatele patrona misíí

Když jsem uvažoval o tom, kterého ochránce našich lidových misíí zvolit z dvanácti navrhovaných světců, zaujal mě právě Jan Pavel II. Vzal jsem si do rukou objemnou knihu Georga Weigela „Svědék naděje“ a byl jsem překvapen, kolik jsem toho od té doby, když jsem knihu dostal, o tomto velkém muži zapomněl. Jeho život a svědectví života, otevřenosti i vůči těm, kteří se ke křesťanství staveli nedůvěřivě tak doslova ovlivnilo celý svět, zasahoval většinu těch, kdo se s ním setkali.

Křesťané v něm mohli najít otce, bratra, autoritu i lásku. Byl plně člověkem, zvláště v posledních letech utrpení a bolesti, ale především Božím poslem. Stát pevně na pozicích Krista vždy provokuje odpůrce. Jan Pavel II. nesleval nic z toho, co Kristus a apoštolové hlásali, protože láska a touha po spáse duší nezná strach. Podobně jako svatému Janovi je jeho doménou láska a spolu se svatým Pavlem je uchvácen Kristem. Je si vědom hodnoty života a času, který nám byl v tomto světě dán. Když postupně ztrácí nejbližší z rodiny, kamarády a přátele zvláště v době okupace. Může nám být blízký i jako obyčejný dělník v kamenolomu s lidmi hrubších mravů, tzv. pokrokových názorů a bez víry, tam se setkává s realitou ubohého světa, do kterého je třeba vnášet světlo naděje, pravé radosti ze života. Jako kněz, později biskup i kardinál v setkávání s prostými lidmi i nejučenějšími či nejvyšší postavenými představiteli ukazuje nejen vstřícnost a otevřenost srdce, ale i důslednost, kterou vyžaduje opravdovost víry a následování Krista.

Možná, že se vám živě jako mně vybavuje první zpráva o zvolení polského papeže. Byla to radost, nadšení, očekávání i otázky. Vzpomínání na slova vojenského politika, který to komentoval slovy: „To je nejlepší politický tah, který mohl Vatikán udělat“. A měl pravdu, snad bez toho slova politický. Bylo to právě 16. října 1978, kdy se objevil

bílý dým nad Sixtinskou kaplí a budoucí papež na otázku, zda přijímá volbu, odpovídá „V poslušnosti víry před Kristem a církví, oddávaje se Matce Boží a církví a vědom si velkých potíží, accepto (přijímám)“.

Jeho první promluva po inauguraci (uvedení do úřadu) 22.10.1978 je posílením všech, když v ní zaznívá: „Nebojte se. Otevřete Kristu dveře dokořán ...“

Naše lidové misie proběhnou právě v tomto týdnu od 16. do 22. 10. Budou něčím novým a neobvyklým, podobně jako byl papež neitalského původu. Co přinesou? Modleme se na přímluvu tohoto papeže, aby lidové misie přinesly podobné plody do naší farnosti, jako přinesla obětavá služba tohoto papeže celému světu. P. Jan

Anketa Čtrnáctideníku: Co očekáváte od misí?

- Misím věřím, jistě přinesou probuzení z duchovního spánku. Pročistí svědomí i uspořádají rodinné i farní vztahy. Na škodu v žádném případě nebudou, ba mohly přijít už dřív. Bohu díky za ně.
- Lidové misie chápu jako Boží dar. Chci ho přijmout ke svému dobru. Myslím i na své bližní, kteří mohou být našimi modlitbami zasaženi. Modlím se a děkuji Pánu.
- Lidové misie – mám, tak jak slyším, já i mnozí jiní strach, že když budu roznášet letáky, zpravodaj a doprovodit kněze, že to lidé nepřijmou, někdo nám vynadá a budeme k smíchu. Z obav pak vycházejí myšlenky, jestli je to to pravé, že se to nehodí, není to můj styl a dnešní doba je jiná. Zároveň si uvědomuji, že naše farnost nutně potřebuje nový impuls a probuzení. Já nechci, aby strach určoval směr mých myšlenek a mého jednání. Na to má právo jen Ježíš. Je u nás svoboda, čeho se pořád bojíme? A na čem nám záleží? Svätý Jan ve svém prvním listě píše: „*Láska nezná strach, dokonalá láska strach zahaní, vždyť strach působí muka, a kdo se bojí, nedošel dokonalosti lásky.*“ Ze životopisu svatých se dovídáme, že když chtěli dělat nějakou dobrou věc a ďábel viděl, že mu to kříží jeho plány, hned podnikal všechno možné, aby tomu zabránil. Vyskytovaly se různé překážky, vážení lidé uváděli rozumné důvody proti. Dona Boska dokonce tři přátelé kněží chtěli zavít do blázince, aby ho chránili před tím, co dělal. Často slyším, že budeme jako svědci Jehovovi. Mají sice někdy nevhodné metody, jich ale přibývá a nás ubývá. O co nám vlastně jde? Přijali jsme křest a dostali milost stát se Božími dětmi. Z toho také vyplývají povinnosti. **Katechismus katolické církve mluví jasně. Když se znovuzrozením stali Božími dětmi, mají závazek vyznávat před lidmi víru, kterou dostali od Boha prostřednictvím církve a účastnit se apoštolské a misijní činnosti Božího lidu.** Katechismus, str.329, odstavec 1270
- Mou velkou touhou a očekáváním je sjednocení naší farnosti, i když tomu zatím nic nenasvědčuje. Na přednášky se těším a jsem zvědavá na ostatní program, vděčná jsem za možnost přijít do kostela kdykoli během dne. Boží blízkost jsem vždy cítila spíš v tichu a soukromí, nanejvýš v malém společenství. Takže příliš neočekávám, že se s ním potkám ve veřejných procesích a velkých slavnostních shromážděních. Ale kdo ví, třeba mě překvapí, ostatně jako už mnohokrát. Možná si zase budu říkat: „Odríkaného chleba největší krajíc“.

Ministranti
- srpen

Pořadí	Jméno	Účast na mši svaté
1.	Vojta Vlček	3
2.	Honza Vlček	1
	Vítek Pokorný	1

Zlatá horečka ve Velkém Újezdě

Letošní ministrantská chaloupka byla hodně divoká. Odehrávala se totiž na Divokém západě, v drsném světě kovbojů a dobrodruhů, kteří se každý den vydávali k řece Yukon hledat svoje zlaté štěstí. I my jsme podleli zlaté horečce a vydali se zlato hledat. Cesta to ale byla nesešná, plná útrap a nesnází. Tak třeba ještě předtím, než jsme vůbec

dorazili k břehům Severní Ameriky, jsme museli zachraňovat naše zásoby z potápějící se lodi. V nehostinných končinách Apalačských hor jsme si stavěli obydlí a v kaňonu řeky Colorado jsme odolávali útokům nepřátelských domorodců. Každý večer jsme si však odpočinuli a občerstvili se v místním baru, kde byly samé dobroty. Z míchaných koktejlů měla největší úspěch Dračí krev – nápoj pro opravdové chlapy :-). Dolary, které jsme během chaloupky vydělávali, jsme mohli zároveň roz-

mnout v kasínu. Každý mohl zkusit štěstí v kartách, v kostkách nebo v ruletě. A když jsme poslední den ke Zlaté řece přece jen došli, trpytivé valouny (a že jich nebylo málo) jsme k velké radosti všech zlatokopů opravdu našli. Jejich proměna za sladké, ale i hod-

notné ceny při závěrečné dražbě pak byla vyvrcholením celého putování. Uteklo to zase jako voda. A přestože cesta Divokým západem nebyla snadná, všichni jsme ji zvládli a domů jsme odjízďeli obohaceni nejen o ten „plechovej hrnek a pár zlatých zrnek“, ale hlavně o další velké dobrodružství.

Miloš Přinosil